

XXIII Dzień Papieski - 8 X 2023r.

Coroczne obchody Dnia Papieskiego (to już XXIII Dzień Papieski) odbyły się w roku 2023 w dniu 8 października w parafii Matki Bożej Miłosierdzia w Jeleniej Górze - Cieplice pod hasłem „*Wartości Chrześcijańskie w Życiu Publicznym. Społeczna Rola Kościoła w Nauczaniu Jana Pawła II*”. Organizatorem sesji był Zarząd DIAK DL, wraz z POAK parafii Matki Bożej Miłosierdzia w Jeleniej Górze, którego Prezesem jest Czesław Mysona, a asystentem kościelnym ks. dr Mariusz Majewski. Sesja naukowa odbywała się pod patronatem JE ks. bpa prof. Andrzeja Siemieniewskiego.

Tygodniowe przyspieszenie nastąpiło ze względu na odbywające się 15 X wybory do Sejmu, Senatu i referendum.

Program przewidywał:

- Mszę św. przewodniczy i homilię wygłosi JE ks. bp prof. Andrzej Siemieniewski
- Koncert muzyczny kwartetu smyczkowego
- Otwarcie: JE ks. bp prof. Andrzej Siemieniewski oraz Prezes AK DL Pan Jan Zimroz.
- Wystąpienie prof. Stanisława Gebhardta, Kawaleru Orła Białego
- Wykład ks. prof. Pawła Bortkiewicza: „Wybory polityczne, czyli katolik wobec prawdy”
- Dyskusja. Prowadzi ks. prof. Jan Klinkowski
- Podsumowanie Sesji i słowo końcowe - ks. dr Mariusz Majewski.
- Posiłek

Po odprawionej Mszy św. i wysłuchaniu koncertu muzycznego uczestników powitał w nowej, pięknej sali Prezes Jan Zimroz:

KRÓLUJ NAM CHRYSSTE!

Prezentując wystawę „Wyszyńskiego i Wojtyły gramatyka życia” chcieliśmy podkreślić wyjątkowe znaczenie i rolę jaką w historii Polski, Polskiego Kościoła a także Kościoła Powszechnego odegrali ci dwaj Wielcy nasi Rodacy.

Jakże mocne, niezapomniane wrażenie wywołuje w nas, nawet po 45 latach, ten obraz, klęczących w uścisku dwóch wielkich Polaków, Mężów Kościoła, Jana Pawła II i Kardynała Wyszyńskiego.

Każdego roku w październiku wracamy do tych niezwykłych wydarzeń roku 1978 i następnych 26 lat nadzwyczajnego Pontyfikatu Jana Pawła II.

Idea sesji popularnonaukowych, jako formy oddania hołdu Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, poprzez zgłębianie i upowszechnianie treści Jego nauczania, zrodziła się z potrzeby zademonstrowania szczerzej miłości i naszego zobowiązania wobec Papieża, który przywrócił życie Akcji Katolickiej w Polsce.

Teraz, kiedy możemy już modlić się tak za wstawiennictwem Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego jak i św. Jana Pawła II, uświadamiamy sobie, że tym dwóm Wielkim Polakom jesteśmy winni wdzięczność i miłość za nadzwyczajne zasługi dla naszego Narodu i Państwa.

Ta sesja jest 23-cią w cyklu Sesji Papieskich organizowanych przez Akcję Katolicką Diecezji Legnickiej w ramach obchodów Dnia Papieskiego w tym roku właśnie XXIII.

Jednak stopień ucywilizowania życia społecznego decyduje o jakości i poziomie życia pojedynczego obywatela, rodziny, różnych wspólnot i całego narodu i to w każdym wymiarze: materialnym, duchowym, kulturalnym i politycznym.

Wyrażam radość, że zechcieliście Państwo przyjąć nasze zaproszenie.

Pragnę bardzo serdecznie powitać:

- *Biskupa Legnickiego, Ks. bpa prof. Andrzeja Siemieniewskiego,*
- *Ks. prof. Jana Klinkowskiego, asystenta kościelnego AK, prof. Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu*
- *Ks. prof. Paweł Bortkiewicz, profesora nauk teologicznych*
- *Panią Posel RP Ewę Szymańską, członka Zarządu DIAK,*
- *Panią Posel RP Marzenę Machałek, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej - witam w jej Wspólnocie Parafialnej,*
- *Pana Prezesa Fundacji im. I. Paderwskiego, prof. Stanisława Gebhardta, Kawalera Orderu Orła Białego*

Witam wszystkich, którzy zechcieli dziś przybyć na to zgromadzenie. W imieniu organizatorów i Zarządu DIAK zapewniam, że jest to dla nas wielki zaszczyt.

Szanowni Państwo,

Akcja Katolicka żyje i tworzy swe liczne dzieła m. in. dzięki życzliwości i wsparciu dobrych ludzi, którym nasze idee są szczególnie bliskie.

Nieustannie, także i dzisiaj, dziękujemy naszym Członkom, Sympatykom i Przyjaciolom, którzy wielokrotnie okazali nam różnorodną pomoc i przyjaźń..

Teraz proszę JE ks. bp prof. Andrzeja Siemieniewskiego o słowo na rozpoczęcie Sesji.

Po powitaniu gości i uczestników oraz błogosławieństwie przez JE Biskupa głos zabrał Pan Stanisław Gebhardt (przybliżenie postaci - poniżej).

Pan Gebhardt w krótkim wystąpieniu zapoznał nas ze swoimi losami oraz zaapelował, aby w swym działaniu szukać rozwiązań ludzkich i stwierdził, że wartości chrześcijańskie wprowadzają porządek w życiu publicznym.

Ks. prof. Paweł Bortkiewicz zaapelował o powrót do nauczania św. Jana Pawła II, w szczególności jego encykliki „Veritatis Splendor”. Spotęgowane w ostatnim okresie przez niektóre środowiska ataki na Naszego Papieża to ataki na fundament naszej wiary.

Wykładowca podkreślił w kontekście rewolucji kulturowej, że wobec wymogów moralnych wszyscy jesteśmy równi, a dobro i zło są jasno, jednoznacznie określone. Podkreślił transcendentny charakter osoby ludzkiej. Polityka zaś, to nie tyle technika sprawowania władzy, co roztropna troska o dobro wspólne, a więc ściśle związania z etyką społeczną. W tym sensie Kościół ma prawo angażować się w politykę, w działalności społecznej ma wręcz obowiązek angażować się w życie polityczne, a katolikowi nie wolno uciekać od polityki. Kościół powinien przestrzegać przed głosowaniem nad sprawami dot. wartości i prawdy, zwłaszcza, że prawda ma bliski związek z wolnością. Prelegent ze smutkiem zauważył, że w wypowiedziach związanych z dramatem smoleńskim wielokroć powtarzał się zwrot „wygrać prawdę”, a ani razu „poznać prawdę”, czy „prawo moralne”. W systemie zaś prawnym sednem sprawy nie jest zmiana prawa, lecz zmiana sumień i moralności. Demokracja z kolei powinna koncentrować się nie tyle na interesach, co na wartościach - demokracja bez wartości przekształca się w totalitaryzm. Bardzo niepokojące jest obserwowane, przyspieszające sprzymierzanie demokracji z relatywizmem etycznym.

W dyskusji prowadzonej przez ks. prof. Jana Klinkowskiego odnoszono się do tez przedmówców, niekiedy pogłębiając wypowiedziane przez nich tezy. Wyrażano troskę o obniżenie średniej wieku. Głos zabrały m.in. Panie Posłanki.

Żegnając gości ks. dr Mariusz Majewski, proboszcz parafii spiritus movens jej rozbudowy, krótko zapoznał ich z aspektem materialnym i duchowym jego troski o szkołę. Wykazuje (i to bardzo skutecznie) dużo troski o stworzenie dla uczniów bardzo dobrych warunków kształcenia intelektualnego (pomieszczenia, pomoce naukowe, kadra), rozwoju fizycznego i duchowego. Zapoznał z planami dalszego doskonalenia kształcenia swoich podopiecznych. Powiedział: „Szkoła musi być nowoczesna, a każdy jej absolwent musi wiedzieć, kim jest!”

Profesor Stanisław Mieczysław Gebhardt - życiorys

W latach 1941 – 1943 należał do Szarych Szeregów, następnie od 1943 do AK w stopniu plutonowy podchorąży. W latach 1944 – 1945 więzień Gestapo w Krakowie (Montelupich), oraz obozów koncentracyjnych Gross Rosen i Mathausen. Po wojnie, w 1946 r. uzyskał w Krakowie tzw. „małą maturę” po nauce prywatnej w czasie okupacji niemieckiej. W 1948 r. zdał maturę w Polish College Riddleworthim. M. Kopernika w Norflok (Anglia), rok później uzyskał również maturę angielską. W 1953 r. ukończył Polish University College w Londynie (ekonomia), w 1954 r. ukończył kursy (extra mural) zarządzania przedsiębiorstwami w City of London College. W latach 1954 – 1957 uczęszczał na kursy nauk społecznych i politycznych na Uniwersytecie Paryskim (Sorbona).

W latach 1951 – 1954 pracował jako asystent dyrektora w Shell Petroleum London – FoldexLtd, następnie w 1954-1956 współpracował w projekcie zorganizowania gospodarki finansowej Wietnamunalinii Paryż – Saigon. Od 1955 współpracował również z polską sekcją „Voice of America”. W latach 1956 – 1967 pełnił doradztwo odnośnie rozwoju gospodarczego i inwestycji w Ameryce Łacińskiej. Od 1963 do 1972 był dyrektorem FIS: Międzynarodowej Fundacji Solidarności w Rzymie. W latach 1966 – 1985 pełnił doradztwo gospodarczo – finansowe w krajach Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej, a w 1996 – 2004 również doradztwo finansowe (inwestycje) dla londyńskiej grupy finansowej.

Równoległe do pracy zawodowej prowadził aktywną działalność na polu społeczno-politycznym. W latach 1954 – 1985 był członkiem władz różnych szczebli Stronnictwa Pracy na uchodźstwie oraz członkiem Prezydium SP i ostatniego Komitetu Wykonawczego. W tym okresie brał czynny udział i współtworzył wiele organizacji społecznych i kulturalnych na uchodźstwie, np. Związek Studentów Polskich, Związek Młodych Unii Federalnej Europy, Związek b. żołnierzy AK, Macierz Szkolna, Grupa „Merkuriusza” itp., w Wielkiej Brytanii i Francji a we Włoszech Rada Polaków we Włoszech, Klub Polski w Rzymie itp. Poprzez i przy pomocy tych organizacji jak i różnych organizacji międzynarodowych (niekoniecznie chrześcijańsko – demokratycznych czy politycznych) był inicjatorem, kierował lub współpracował aktywnie w zdobywaniu: środków, zapraszających ludzi lub organizacji („bezpiecznych” dla ludzi z Polski), układaniu programów dla przyjezdnych z dyskretnym pokazaniem „innego świata”. Organizował konferencje, dla wybranych przybyszów z kraju, o tematyce społeczno – politycznej i także o aktualnych zagadnieniach gospodarczych. Przekonywał i przeważnie finansował (ze zdobytych środków) udział Polaków w seminariach, wyjazdach poznawczych oraz konferencjach organizowanych przez europejskich Ch. Demokratów czy osoby lub instytucje zaprzyjaźnione.

Jako przedstawiciel polskich organizacji uczestniczył w spotkaniach młodzieży europejskiej organizowanych przez Zjednoczenie Młodzieży Chrześcijańsko-Demokratycznej. W latach 1951 – 1953 był członkiem Parlamentu Młodzieży Europejskiej. Odbywał wizyty i objazdy organizacyjne z ramienia Międzynarodowej Unii Młodych Chrześcijańskich Demokratów w krajach Ameryki Łacińskiej, Afryki i Azji w celu pomocy w zorganizowaniu młodzieży Ch. Dem., przedstawieniu koncepcji ideowo-politycznych i ich rozwój społeczno. Współorganizował Radę Polityczną Młodzieży NATO (1958 – Paryż) brał udział w uroczystych obchodach X-lecia NATO (Londyn 1959) jako reprezentant Organizacji międzynarodowej. Utrzymywał kontakty z organizacjami i instytucjami międzynarodowymi w imieniu Międzynarodowej Unii Młodej Ch. Dem. np. UNESCO, Rada Europy w Strasburgu, Międzynarodowa Unia Dziennikarzy i Wydawców Katolickich dla uzyskania poparcia środków finansowych dla „spraw polskich”. W latach 1954 – 1959 był sekretarzem generalnym Sekcji Młodych Ch. Dem. Unii Europy Środkowej z siedzibą w Paryżu, później w 1959 – 1962 sekretarzem Komitetu Światowego Międzynarodowej Unii Młodych Ch. Demokratów oraz zastępcą sekretarza generalnego europejskiej sekcji tejże Unii, a następnie w latach 1962 – 1968 sekretarzem generalnym Międzynarodowej Unii Młodych Ch. Demokratów. W latach 1969 – 1973 sekretarzem wykonawczym Unii, następnie od 1973 odpowiedzialny w sekretariacie Unii za rozwój chrześcijańskiej demokracji w świecie (Afryka, Azja), oraz za kontakty z oficjalnymi organizacjami międzynarodowymi gdzie Unia miała statut doradczy np.: ONZ, UNESCO, Rada Europy, Światowa Unia Parlamentarna, OECD i inne. W latach 1960 – 1981: prowadził konferencje nt. systemów politycznych, działania demokracji i organizacji społeczno – gospodarczego w perspektywie chrześcijańsko – demokratycznej; IFEDC – Caracas; IDEC – Santiago de Chile; Uniwersytet w Akra (Ghana) oraz doradzał konferencje we wszystkich krajach reprezentowanych w Unii lub na zaproszenie np. Indie, Japonia, Malezja, Botswana, Kanada i USA. W latach 1990 – 1995 pełnił funkcję wiceprezesa Ch. Dem. Unii Europy Środkowej w Bratysławie, następnie w 1991 – 1995 wiceprezesa Światowej Unii Ch. Demokratów w Brukseli.

Przez cały okres działalności międzynarodowej brał udział w statutowych czy okazjonalnych spotkaniach i konferencjach (np. kongresy międzynarodowe czy organizacje narodowe, konferencja o rozwoju w Europie Środkowej – Berlin 1956 itp.). Poza oficjalnymi zadaniami pozwalało to przedstawić problemy polskie, podsuwać rozwiązania i zdobywać różną pomoc dla programu „penetracji kulturalno – politycznej” w kraju,

przypomocy zakazanej literatury, sprowadzaniu ludzinyasty pendia w celu ietylko polepszenia ich wiedzy naukowejczyza wodowejleczrównież dla zapoznania się z demokracją i jej funkcjonowaniem.

Współorganizował centrum studiówproblemówdziałaniasystemudemokratycznegoizagadnieńmiędzynarodowych, w Rzymie, pod nazwą Esperienze Internazionali (1962 -1976), służącenietylko zespołompolskim, ale również z innychkrajów. Współuczestniczył w przejęciuFundacjiRzymskiejim. J. Z. Umiastowskiej, którejprezesemzostał S. A. Morawski. Współorganizowałwydawnictwo (StronnictwaPracy) pt. Odnowa w Londynie, które wydało ponad 120 tytułów o tematycepolitycznej, gospodarczo – społecznejorazproblemówmiędzynarodowych, np. takichznaczącychpostaciscenypolitycznej, jak Z. Brzeziński, A. Fanfani (b. premier Włoch), J. Nowak – Jeziorański, prof. Cz. Strzeszewski, K. Popiel. Organizowałdziałalność „rozdawniczą” tychżeksiążekii innychwydawnictw jak i ich „przemyt” do kraju.

Po powrocie do kraju, w latach 1990 – 1994 współpracowałprzy odbudowieStronnictwaPracy w Polsce (nazwazostała zmieniona w 1990 naChrześcijańskoDemokratyczneStronnictwoPracy – ChDSP), któregozostałwiceprezesem. W latach 1995 – 1998 współzałożycielRuchuOdbudowyPolski (ROP) i wiceprezes; kandydatnasenatora z Radomia. Od 1994 r. do chwiliobecnejprezesFundacjiOdbudowyDemokracjiim. Ignacego J. Paderewskiego (dawniejFundacja im. FrontuMorges) iprzewodniczący Rady InstytutuRozwojuŚląska.

Odnaczenia:

Komandorie: Order Odrodzenia Polski (Polonia Restituta),

Order Zasługi Bernardo O'Higgins – Chile,

Order Simon Bolivaréz – Wenezuela,

Order Zasługi Republiki Włoskiej,

Krzyż Walecznych,

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami,

Krzyż Armii Krajowej,

Medal Wojska Polskiego za granicą,

Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

[źyciorys publikowany na stronie Instytutu Dziedzictwa Myśli Narodowej im. Romana Dmowskiego i Ignacego Jana Paderewskiego]